

314 Doamne, câtă suferință!

Andantino

1. Doam-ne, câ - tă su - fe - rin - ță es - te as - tăzi pe pă - mânt!
 2. Doam-ne, ci - ne poar - tă vi - na chi - nu - lui ne - mân - gă - iat?
 3. Te sim - țim a - lă - turi, Doam-ne, sus pe cru - ce răs - tig - nit!
 4. Pâ - nă când mai su - feri, Doam-ne, ne - drep - ta - tea pe pă - mânt?

Stri - gă la - cri - ma du - re - rii pân' la tro - nul Tău Prea - sfânt!
 Sin - guri ne - am stră - puns de moar - te când pe Ti - ne Te - am lă - sat.
 Câ - te va - iuri sunt pe lu - me, toa - te - n Ti - ne au iz - bit...
 Su - nă trâm - bi - ța - n - vi - e - rii pes - te moar - te și mor - mânt!

Tre - cem va - lea um - brei mor - ții, că - u - tând spre cru - cea Ta:
 Am sor - bit fă - ră - de - le - gea, tot pa - ha - rul ei a - mar,
 Nu - n - țe - le - gem cum vei scoa - te pa - sul nos - tru din no - roi,
 Smul - ge tot din ră - dă - ci - nă și nici ra - muri nu lă - sa,

Prin - tre gropi, prin - tre ru - i - ne, sin - guri nu ne lă - sa!
 Dar prin va - luri de - n - tu - ne - ric că - u - tăm al Tău har.
 În - să nu mai sun - tem sin - guri da - că Tu ești cu noi!
 Și, în zi - ua răz - bu - nă - rii, să ve - dem sla - va Ta!